

سر غندوی

(ناب، مشہور)

پوہری

لیکوال: ڈاکٹر معمار حشمت اللہ امر

پاپی، ایم، ایڈ
Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ

ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ

مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ

كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

نادر پښتون واټ / ماښام ۳۸:۵ / پيڅليک ۵. مرغومی. ۱۴۰۲ لېږدي

نادر پښتون واټ / ماښام ۳۸:۵ / پيڅليک ۵. مرغومی. ۱۴۰۲ لېږدي

سر غندوی (ناب، مشهور) پوڊري

ليکي پوهه:

سرليک: سر غندوی (ناب، مشهور) پوڊري

ليکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله، و، اتمر،،

ابډپټور:

د پڅښتنی ډيزان: ډاکټر مهندس حشمت الله، و، اتمر،،

خپرندوی:

چاپشمير: ۵۰

چاپ نيټه: مياشت - لړم / کال ۱۴۰۴

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بي اخځ
بنوونې ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

لړليک

چوپړی

سرليک

- ۱ پخبنتی.
- ۲ بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳ د سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري ليکنه
- ۴ د سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري سره انځورونه
- ۵ ليکي پوهه:
- ۶ لړليک
- ۷ تران (پيل، شروع، بريد)
- ۹ د يادبنتونو له پاره:
- ۱۰ ناندوله (ناول، کپسه يا داستان)
- ۶۸ د چاپ شويو کتابونو لېست
- ۷۲ د کار لاندې کتابونو لېست
- ۷۳ د امکان او وخت په صورت کې
- ۷۴ د پخبنتی څټ

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاینه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چي د وجود ماني او کاینات يي د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولي نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کي د اعتراف، تباهي او بي وسي يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مي و غوښتل يو بل حقيقي داستان يا ناول چي کيسه يي په هېواد کي د ننه تېره شوي ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره گډ (شريکه) کړم. زما د کتابونو مېنه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کي توپير راوړم چي د هرې څانگي مېنه وال په کي ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چي ليکنې مي توپير و لري او هم به مي مينه وال ډېر شي.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بي ستونزي كره، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و كره تر څو مو په وجود كې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادوني:

- د محمد رضا د اصلي نوم په ليكولو او يادگاري انځورونو خپرولو له ورايه اجازه اخيستل شوي ده.
- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر درنښت هبله كېږي چې، خپلي غوښتنې او وړانديزونه د دې كتاب د بيا كتني له پاره، زما سره شريكه كړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

د یادښتونو له پاره:

..... -۱

..... -۲

..... -۳

..... -۴

..... -۵

..... -۶

..... -۷

..... -۸

..... -۹

..... -۱۰

سرغندوی (ناب، مشهور) پوڊري

.....

نانډوله (ناول، ڪپسه يا داستان)

هغه اصلي د باميانو ولايت دی چي په يوې روښانه کورنۍ، جلا وطنۍ، ايران هېواد کي په کال ۱۳۶۰ لېږدي سترگي دې نړۍ ته و غوروي(خلاصي کړي).

پلار يې زده کړي درلودې او مور يې په ټيټه کچه يانې تر څلورم ټولگي پورې زده کړې، کړې وې.

پلار يې د بي روزگاري په هکله خپل هېواد پرېښودو ته اړ او ايران هېواد ته مخه وکړه او البته په شاقه کارونو او وروسته يې د ډبرو په پرېکونې (برشکاري) برخي کي کار و موند، مگر مور يې د کور په کارونو اخته وه.

د هغوی ټوله کورنۍ اووه کسان چي سر بېره پر مور او پلار يې دوي وروڼه او دري خویندې وو او ټولو د ايران په هېواد کي ژوند کوو.

پلار يې تل هڅه کوه چي پر زمانو او لورگانو سبک (سبق) و وایي او همداسي يې وکړل.

خپل ټول اولادونه يې په وار سره، بنوونځيو کي گډ (شامل) کړل.

اولادونه يې ټول خورا هوښيار او د بنوونځي په سبکونو کي چټک او لوړي شمېرې به يې اخيستي.

د کورنۍ يوه غړی يې چي محمد رضا نومېده تر ټولو خورا سرغندوی او ډېر خواریکښ و.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه ځان ته دوېيم (د کورنۍ نوم شیرزاد) ايښی و.

محمد رضا د کوشنيوالي نه ډېر نامنونی (شوځ) وه، تل به د باندې گرځېده او ډېر دوستان، چې ځينې يې افغانان او ځينې نور يې مېشت يانې ايرانيان وو.

هغه به د ټولو سره د کوشنيوالي لوبې کوي او تر ناوخته به د باندې گرځېده.

هغه لږ لوی او ښوونځي د تگ شو.

پلار يې هغه په ښوونځي کې گډ (شامل) کړ، هغه د ښوونځي سره ډېره مينه درلوده او په لمړي کال کې، د خپل ټولگي لمړۍ شمېره په خپله کړه.

هغه به د ښوونکو سبک (سبق) ته ښه غور نيو، کورنۍ دندې به يې تر سره کوي او کله به چې په کوم سبکونو کې نه پوهېده، له خپل مشر ورور او خویندو نه به يې پوښتنې (ټپوسونه) کوي.

هغه به سهار وختي تر ټولو نه د مخه په ټولگي کې حاضر و او د نورو نه به وروسته د ټولگي نه د باندې کېده، په کوم څېز (شي) چې نه پوهېده، د خپلو ښوونکوو نه به يې پوښتنې کوي او ځان به يې پرې پوی کوه.

هغه ښه خوی درلود او ډېر انډيوالان يې هم په ټولگي، ښوونځي او د باندې درلودل.

هغه به مشرانو ته احترام کوه او هر مشر ته به يې سلام اچوه، ځکه هغه په لږ وخت کې پر ډېرو کسانو او گاونډيانو باندې گران شو.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

بنوونځي کي به يي تر ټولو بني شمېرې وړې او تل به يي زيار باسه
چي خپل ځای و ساتي.

پلار، مور او د کورنۍ نورو غړو به هم هغه نازاوه او کله ناکله به
يې د بنوونځي د ادارې له خوا، هغه ته سوغاتونه (تحفي) ورکول
کېږي.

هغه خپل لمړنی بنوونځی په عالي نمر و سر ته ورساوه او په لېسې
کې گډ (شامل) شو، البته به يې هم سبک وايه او ډېر نوي ملگري يې
و موندل.

هغه شوک (شوق) د انجيزۍ سره و او د انجيزي مضامين لکه
رسم او تخنيک سره يې ډېره مينه وه او تل به يې ښه رسمونه وپستل
(کارل).

هغه په بنوونکو ډېر گران شو او له هغه سره به يې مرسته کوه، کوم
وخت چي به هغه ستونزه درلوده.

هغه به په کور کي هم سبک (سبق) وايه، رسمونه به يې وپستل او
هم به يې ليکي (خط) ليکل.

خدای هغه ته په پورته هنرونو کي خاصه مينه او استعداد ورکړی
و.

هغه به د بنوونځي نه وروسته د خپلو ملگرو سره د باندې گړځېده
او ډير ملگري يې د هغه استعداد ته حيران او د هغه سره به يې منفي
او بي ځايه سيالي کوي، همدا راز به يې هغه ته ځاه گاني کيندي.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه به کوبنښ کوه چي له هغه کسانو نه ځان لرې وساتي کوم چي په سگرتو، نساوارو، چرسو، شرابو او پوډرو په ځکولو او څښلو (شکلو) باندې اخته وو.

د سگرتو ځکولو نه يې ځان لرې و ساته، مگر په دري ژبه کي يوه مثل دی چي وايي:

با ما نشینی ما شوی - با دیگ نشینی سیاه شوی

همزولو او انډیوالانو به يې هغه ته د سگرتو ځکولو وړاندیز کوه او ویل به يې:

واخله!

و ځکوه!

ترې خوند واخله، ژوند هسي تېرېږي.

هغه به د هغوي خبرې نه مني.

بيا به يې سوچ کوه چي؛ رايه يوه ځل يې وځکوه او وگوره چي څه خوند لري او که نه؟

ملگرو به يې ويل:

د سگرتو پيښي مونږ ورکو، ته مصرف مه کوه، ته بايد لږ، لږ سگرت وځکوي او زمونږ په شان به شي، د ورځي يوه دانه سگرت دي بس دی.

هغه به ويل:

نه!

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

خه يي نه څکوم.

بيا به عادت شم.

ملگرو به يي ويل:

نه!

په يوه، دوي داني د ورځي څوک نه عادت کپري.

مه وپريه!

څو ورځي تپري شوي.

هغه زړه نا زړه يوه دانه سگرت د خپلو ملگرو نه واخيست او هغه يي وڅکاوه، چندان خوند يي ور نه کړ.

بيا يي ملگرو ته و ويل:

دا څه خوند لري؟

زه خو يي په خوند پوي نه شوم.

هغوی و ويل:

په لمړۍ ورځ خوند نه کوي، خوند يي بيا ورځ په ورځ ډېر پري، ته د سگرتو د اخيستو په هکله سوچ مه کوه.

مونږ درته ژوندي يو، ملگري څه په درد خوري؟

هغه به ويل:

مننه کوم.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

مگر کېدای شي زه پر سگرتو اخته شم.

هغوی به ویل:

نه بابا!

په څگرتو څوک نه عادت کېږي.

مونږ يې هم د شوک (شوق) نه څکوو.

هر وخت چې وغواړو، کولای شو پریې ږدو.

سگرت هسي مود دی.

نه کومه نېشه لري او نه هم کوم نقصان (ضرر).

هسي د انجونو پام ځانته اړوي.

هغه د ملگرو تر اغېزې (تاثیر) لاندې راغی او په سگرت څکولو
يې پیل کړ.

لمړی ورځو کې به هغه ته ملگرو يې سگرت په وړیا توگه ورکول،
تر څو هغه پرې عادت شو، بیا به يې د ورځې کوم سگرت ورکوه
او هغه ته به يې ویل:

مونږ خو د تا سره وعده کړې وه چې تا ته به سگرت درکوو، مگر
اوس مونږ اقتصادي ستونزې لرو او نه شو کولای له تا سره مرسته
وکړو، ته اړين يې چې ځانته، سگرت واخلي.

په دې خبره هغه ډېر خواشینی (خپه) شو، دا خبره يې د کورنۍ نه
هم پټه کړې وه او کور کې څوک پرې نه پوهېده چې هغه د سگرتو
په څکولو اخته شوی دی.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه به د سگرتو اخیستلو د پاره خپل پلار نه، کله په یوې او کله په بلې پلمې پیسې اخیستې، په پیسو به یې سگرت اخیستل او څکول.

کله نا کله به ملگرو سره سینما، پارکونو ته هم ته او ماښام ناوخته به، کورته راته.

پلار یې د باندې په کارونو، د یوې مړې ډوډۍ پیدا کولو پسې گرځیده او ناوخته به کورته، راته.

مور یې هم د کور په کارونو اخته وه.

مور به یې هغه ته ویل:

مونږ بې وزلي خلک او دلته مسافر یو، کوښښ وکړه له وړانو(بدو) ملگرو سره مه گرځه او ځان د هغوی نه لرې وساته.

هغه به ویل:

نه!

مورې!

زما دوستان ټول بڼه خلک دي.

مونږ د بڼوونځي نه وروسته پارکونو ته ځوو او البته خپل سبکونه (سبقونه) وایوو او ناوخته کورته راځو.

مور به یې ویل:

ته رښتیا وايې، مگر پام کوه چې په بدو اخته نه شي (وانه وړې).

هغه به ویل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

نه موري !

زه اوس په خپل بڼه او بد پوهېږم.

ته سوچ (تشویش) مه کوه.

کالونه تېر شوو.

هغه د لېسې نه په لوړو شمېرو و وت (فارغ شو).

هغه د کانکور آزموینه ورکړه او په ښو شمېرو د خپل زړه پوهنځي ته بريالی (کامیابه) شو.

هغه په پوهنځي کې د برېښنا څانګه و ټاکه او هغه يې مخ ته وړه.

بدو او نا اهلو ملګرو يې هغه يواځې پرې نه بنود او هغه يې د سګرټو تر څنګ په دېخوا اخوا ګرځېدو هم بلد کړ.

هغه به د سهار له خوا پوهنتون ته، ته او وروسته به د دوستانو سره بې ځايه ګرځېده.

پلار يې ورځ په ورځ مخ په زوري (زړېدو، سپين ږيري کېدو) شو او دومره د کار توان يې نه درلود لکه د ځوانۍ وخت.

هغه به تل خپلو ځامنو او لورګانو ته نصيحت کوه او ويل:

زه تر پای پوري ژوندی نه يم، تاسو کوښښ وکړئ تر څو زدکړې وکوئ او په خپلو پښو ودرېږئ.

کار موندنه دلته آسانه نه ده، بې زده کړو کسانو ته دلته څوک کار نه ورکوي.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

تاسو يې په خپله وینی.

محمد رضا به په سبقونو کې زیار او کوبښن کوه، مگر ورځ تر بلې به د دوستانو تر اغېزې لاندې راته، په دروغ ویلو او دوکو يې هم پیل کړ.

کله به چې پلار يې پیسې نه درلودې، هغه به د خپلې مور نه پیسې اخیستي او په هغه به يې سگرت پېرودل او سینما ته به هم ته. وختونه تېر شوو.

هغه د پوهنځي څخه فارغ شو.

د استوګني په ښار کې يې کار و موند او په شوک (شوق) سره به يې کار کوه او تنخوا به يې د مور سره شریکوه او ګډ ژوند يې درلود.

بل ورور او خویندو يې هم ځانونو ته څه ناڅه کارونه و موندل او ټولو به کارونه کول.

مور به يې رضا ته ویل:

ته ډېر کار وکړه او پیسې وگټه.

زه به د تا پیسې ټولې او په وطن کې به تا ته کوژده او وروسته به واده وکړم.

هغه به خندل او څه به يې نه ویل.

هغه ښکلی ځوان او پنځه ویشتم کلن شو.

لږ لږ په پوډرو اخته شو.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

کور کې به يې بد خلقي کوه.

د تنخوا پيسې به يې له مور نه بېرته اخيستي او په هغو به يې پوډر
اخيستل او ځکول.

هغه له بده مرغه کندي ته ولوېد.

په لمړۍ کال کې هغه کورنۍ د هغه په بدو اعمالونو نه پوهېدل، مگر
وروسته، وروسته پرې پوی شوو.

هغه يې تر درملنې لاندې ونيو.

مگر بيا کوم وخت به چې د ملگرو سره يو ځای کېده، بېرته به يې
پوډرو ته مخه کوه.

کال بل هم تېر او پلار يې وفات شو.

د کور نفقه د ورونو تر غاړې شوه.

پر هغه بوج (فشار) نور هم ډېر شو.

د يوې خوا روږدي (معتادېدل) او بلې خوا کار کول.

هغه ورو، ورو د کور په پرېښودلو پيل کړ.

لمړۍ به په اونۍ کې درې ورځې کور ته نه راته، بيا وروسته تر
دې چې کور يې پرېښود.

هغه به نورو روږدو کسانو په څېر په پټو ځايونو کې اوسېده، شپې
او ورځې به يې تېرې.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

کورني يې کوبښښ کوه چي هغه ومومي او د هغه درملنه وکړي،
مگر د هغوی هڅي کومي ښي پايلې يې نه درلودې.

هغه ۲۷ (اووه ويشت) کلن شو.

کورني يې کوبښښ کوه چي هغه بېرته خپل لمري حالت ته وگرځوي.

کله به يې په کور او کله به يې په روغتون کې بند کړ.

مگر کومه گټه يې ونه رسوله.

څو موده وروسته هغه اړ شو چي ايران پرېږدي او هېواد ته ستون
شي.

هغه لمري خپل پلارني ټاټوبي (باميانو ولايت) ته لاړ.

الته څه موده يې د خپلوانو سره تېره کړه او کوم وخت چي خپلوان
يې پرې پوي شول چي هغه روږدي (پوډري) شوی دی، هغه به يې
د خپلو کورونو نه شاړه او هغه ته به يې د کورونو ننوتو اجازه نه
ورکوله.

هغه هم البته څه روږدي کسان وموندل او له هغوی سره به يې ور
ځي او شپي تېروي.

الته ډير په تنگ شو او د څو نورو روږدو کسانو سره کابل ښار ته
راغی او سوزېدلي پول (پل سوخته) تر پله لاندي مېشت شو.

هغه د کار او بار نه و.

مگر هغه د ليک ښه استعداد درلود.

هغه قلمونه او کاغذ لاس ته راوړل او ليکني به يې کوي.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه به، بسم الله الرحمن الرحيم، آيته الكرسى، چهار قل او داسي نوري سوري به يي ليكلي او خلكو به د هغه نه په لرو پيسو پېرودلي.

هغه به پيسې ټولوي، په پيسو به يي خواره او پوډر اخيستل.

څه نورو كسانو هم د هغه سره ځانونه پېوند (يوځاى) كړل او د هغه سره يوځاى يوي خوا او بلې خوا به گرځېدل.

هغوى به ده ته د ورور لقب وركوه، د هغه سره به يي ډوډى خوړه او پوډر به يي څكول.

هغه تل يواځې خوښ و.

كوبښ به يي كوه چې څه وگتې او ويې خوري.

هغه د انډيوالانو نه كركه درلوده او تل به يي زيار (كوبښ) باسه تر څو يواځې وگرځي، ليك وليكي، ويې پلوري، يواځې كېنې او ويده شي.

كله نا كله به جمهوري دولت پر پل سوخته چاپه واچوه او ټول پوډريان به يي راټول او هغوى به يي روغتون ته واستول، مگر څو ورځې وروسته به بېرته خوشي كېدل او هغوى به هم خپلو پخوانيوځايونو ته ستنېدل.

د پل سوخته پوډريانو ډير نوم تر لاسه كړى وو، او ځينې كړيو به الله پوډر خرڅول او ښي گتې به يي تر لاسه كوي.

ياد شوي ځاى ته، نورو پوډريانو هم كډه كوه.

د ده ځاى پوډريان ورځ تر بلې ډېرېدل او نارينوو تر اړخ ښځينه پوډرياني هم تر سترگو كېدې.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

خلک به هم راتل او د هغوی نه به يي انځورونه اخیستل او پر خپلو مجازي پانو به يي خپرول.

د شخصي تلوېزيونونو خبريالانو هم هغې خوا ته مخه کړې وه او هره ورځ به يي نوي انځورونه او راپورونه خپرول.

مافيايي دولت هم کومه لېوالتيا د هغوی درملني د پاره نه درلوده او هر يوه د خپلو جبونو د ډکولو په حال کې وو.

هره ورځ به تنکې او زده کړياله ځوانان د وزگار تيا له وجې نه پوډرو ته مخه کوه.

نشه يي توکي لکه:

چرس، ترياک، شراب، اپين، پودر، شيشه، ټابلېت کا او داسې نور په پرېمانه، آزاده توگه حتي د امنيتي سيمو(حوزو) تر څنگ خر څېدل چې د بېلگې په توگه کولای شو د طلوع مارکېټ چې د نهمې سيمې (حوزې) ته نږدې او د مخدره موادو ضد وزارت ته څېرمه شتون درلود، نوم په ډاگه کړو.

دولت به په ژبه (خوله) نارې او سورې وهې چې مونږ د نشه يي توکو مخنيوي له پاره مبارزه کوو، مگر په اصل کې به هغوی د دې تبا کونکي مرض د خپرولو له پاره عملي کار کوه.

محمد رضا هم څو ځلي د لنډې مودې له پاره بندي شوی او په بند کې به يي پوډر په لوړه بيه تر لاسه کول.

هغه وروسته تر دوو کلونو د پل سوخته سيمه پرېښوده او يواځې نورو سيمو ته کډه وکړه.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

څه کسان چې د هغه سره په پل سوخته کې بلد شوي وو، ده پسي راتلل او د هغه د گټل شويو پيسو نه به يې گټه تر لاسه کوه.

هغه، په دې کار خوښ نه و.

هغه به د نورو پوډريانو نه پټ، خپل ځای بدلاوه او يواځې به گرځېده.

هغه به د شپې تېرولو له پاره کوم ځای نه درلود، کوبښ به يې کوه چې کوم جومات ته څېرمه کوم ځای پيدا او البته بيده شي.

کله به د ښار په يوه واټ او کله به د بل واټ تر خوا څرگندېده او البته به يې په کاغذو ليکل کول او پلورل.

کوم وخت چې به يې د يوې ورځې د خوړو او پوډرو پيسې پيدا کوي ، د ليکلو کار به يې بس کړ او د ځايه به روان شو.

لمړی به يې ځانته د خوړو شيان او ډوډۍ اخيسته او وروسته به يې پوډر اخيستل او څکول.

کله به د پوډرو کوشني سوداگرو به هغه ته پوډر وړل او په لوړه بيه به يې پر هغه پلورل.

وختونه تېرېدل او هغه هم کوبښ کوه چې ځان ته کار وکړي.

کله به د شاه دوشمشېره جومات خوا ته او کله د ميوند واټ ته څېرمه څرگندېده او خلک به ترې تاوېدل.

چا به ورته د ليکو فرمايښت ورکوه او چاه به د هغه نه انځورونه اخيستل او په خپلو مخو به، تلل.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه په لیکنه کې خاصه ځانگړتیا او مهارت درلود، داسې ځانگړتیا
خدای د لږو خلکو په برخه کړې ده.

هغه به په دوبي کې خوشحاله بنکارېده او کولای یې شو چې هرې
خوا او آزاده اوا (هوا، فضا) کې وگرځي او د شپې له خوا بیده شي.

هغه به د شپې له خوا د ځینو سراپونو او یا هتې وټه نږدې بیده کېده.

د کوڅه ډبو سپیانو هم د هغه سره جوړه وه.

کوم وخت چې به هغه بیده کېده، څه سپیان به هم د هغه تر څنگ
بیده کېدل او د هغه ساتنه به یې هم کوه.

په دوبي کې هغه به له سپیو ځان لرې ساته او په ژمي کې د تودوخي
په موخه زیار به یې باسه تر څو سپیانو ته خواره ورکړي، له ځانه
سره یې بلد او بیده کړي.

سپیانو به هم د هغه سره د ورځې لوبه او د شپې له خوا به یې د هغه
تر څنگ ډډه کړې وه، هغه به هم ځان پرې تود ساته.

وختونه تېرېدل.

ورځې شپې او شپې په ورځو اوښتې.

عمر تېرېده.

هغه په دې سوچ کې وه چې څرنگه له پوډرو څکولو نه لاس پر سر
، پر هغه خدای رحم وکړي او بېرته خپلې کورنۍ سره یوځای شي.

ځینو خلکو به هم پر هغه زړه خوږېده او هغه ته به یې د روږدی د
خلاصون دعاوې کوي.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه به تل د مازیگر له خوا د سرکونو تر غاړې او واټونو ته څېرمه څرگندېده.

الته به يې په لیکنې پیل کوه.

څه کالونه نور هم تېر او د هغه عمر تر دېرشو واوښت.

هغه وټوانید د پوډرو په څکولو کې کمښت راولي.

د هغه د یوې ښو خصوصیاتو نه هم د هغه کرکه د ملگرو سره، وه کومو چې هغه یې په لمړي کې په سگرتو او بیا په نور شیانو روږدی کړ.

هغه به د تل په څېر یواځې گرځېد او که کوم بل پوډري به غوښتل چې له هغه سره یوځای شي، هغه به یې له ځانه لرې کو، او یا به هغه ته یې خپل ځای خوشي کوه او له ځای نه به یې بل ځای ته کډه کوه.

د هغه په خپلو کټل شویو پیسو ځان ته رنگه دبل (کاک) کاغذونه کلمونه (قلمونه)، رنگونه اخیستل، په خپلې کڅوړې کې به یې ایښودل، د کار په وخت کې به یې راوېستل او پر هغه به یې کار، کوه.

د هغه ښه او ښکلې لیک بي ساری (بي نظیره) وه او ځینې وختونه به عریضه لیکونکو هم د هغه د لیک ننداره کوه او ویل یې:

مونږ عریضه لیکونکي یو، مگر د ده په شان نه شو کولای لیک و لیکو، خدای ده ته ښه استعداد ورکړی، مگر افسوس او سل افسوس چې په پوډرو اخته دی.

کېدای شی د نا اهلو ملگرو سره په گرځېدو، ده حالت ته راغلی وي.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه بر سپره د لیکنه نه، بنه مسلکي د برېښنا انجینر هم و، مگر هیچا دا جرات نه کوه چې د هغه نه د برېښنا په انجینرۍ څانگې کې گټه واخلي.

ډېری خلک به ډارېدل، که چېرې هغه ته کومه دنده ورکړي، کېدای شي لمړی ځان ته کومه ستونزه جوړه او یا هم نور جوړ کسان د پوډرو په څکوني اخته کړي.

داسې زړه سواندی کس پیدا نه شو چې هغه په روغتون کې بستري او د هغه درملنه وکړي.

څه موده تېره شوه.

د هغه ورور ته چا خبر ورساوه چې محمد رضا افغانستان تللی دی.

او اوس په کابل ښار کې په کوڅو کې ورځې او شپې تېروي.

د هغه ورور، د کس نه یې پوښتنه وکړه:

هغه به چېرته و مومم؟

کس و ویل:

هغه په یوه ځای کې نه اوسېږي، کله په یوه ځای او کله په بل ځای کې ورځې او شپې تېروي، همدا راز هغه تل یواځې وي.

لیکنې کوي او هغه پر خلکو پلوري او ځان ته ډوډۍ او پوډر پري اخلي.

ورور یې ډیر خوشحاله شو.

هغه او د هغه کورنۍ سوچ کوه چې رضا مړ شوی دی.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

ورور يې په خوشحالی سره کور ته لار او د هغه د ژوند کيسه يې د نورو خویندو او مور سره گډه (شريکه) کړه.

مور يې د خوشحالی نه په ژرا شوه او خویندو يې هم، وژړل.

هغه پر ټولو ډېر گران و، ځکه هغه په سبکونو(سبقونو) کې تر ټولو مخکې و.

د دې خبر په اورېدو سره د کورنۍ ټول غړي يې خوشحاله شو او شکرونه يې و وېستل.

بيا مور يې د خپل زوی نه غوښتنه وکړه چې افغانستان ته لار، هغه ومومي او له ځانه سره يې ايران ته راولي، تر څو يې درملنه وکړي.

زوی يې و ويل:

سمه ده موري.

اوس هوا ډېره سپره ده او زه هم په کابل کې د اوسېدو له پاره کوم ځای نه لرم، همدا راز د هغه د اوسېدنې ځای هم معلوم نه دی، چې ژر يې پيدا او هغه له ځانه سره راولم.

مور يې و منه او د هغه نه يې مننه وکړه، د هغه نه يې و غوښتل د پسرلی په وخت کې هرو مرو کابل ته لار او هغه د ځانه سره راولي.

ژمی په سختۍ سره تېر شو او پسرلی ورسېد.

مور يې بيا د خپل زوی نه و غوښتل تر څو هېواد ته لار او خپل ورور پيدا کړي.

هغه و ويل :

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

سمه ده موري!

زه به سبا خپل کار خاوند سره په دې هکله مشوره او د هغه نه به
شل ورځو د پاره رخصت واخلم.

سبا شو او هغه خپل کار دفتر ته لاړ.

بيا د کار خاوند دفتر ته لاړ.

سلام يې ورکړ.

هغه هم سلام ته يې وعلیکم و ويل.

بيا يې ترې پوښتنه وکړه:

خيريت خو به وي چې دومره وختي زما دفتر ته راغلي؟

هغه و ويل:

هو صيب!

خيريت دی!

زما د ورو په هکله يوه خبر راغلی دی.

د کار خاوند و ويل:

تا خو ويل چې هغه ورک او مړ شوی دی.

هغه و ويل:

زما هغه ورور چې پوډري شوی و، وروسته له کالونو نه پيدا شوی
دی.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

د خلکو په وینا، هغه ژوندی او د افغانستان په پلازمینې کې ژوند کوي.

بیا د کار خاوند و ویل:

زه څه مرسته در سره کولای شم؟

هغه و ویل:

لمړی که څه پیسې ما ته د پور په توګه راکړئ او په میاشتو یې د تنخوا نه مې وګرځوئ، ډېره مهرباني به مو وي.

هغه خپل د محاسبې مدیر ته غږ کړ.

مدیر راغی او د کار خاوند ته یې و ویل:

امر وکړئ صیب!

د کار خاوند و ویل:

د محمد رضا ورور ته پور پیسې ورکړه او بیا یې په قسطونو د هغه د تنخواه نه وګرځوه.

مدیر و ویل:

څومره پیسې ورکړم؟

هغه مخ راواړو او د محمد رضا د ورور نه یې پوښتنه وکړه او ویې ویل:

څومره پیسو ته اړتیا لري.

هغه و ویل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

يوه نيم لک تومانو ته.

د کار خاوند د محاسبې مدير ته و ويل:

پيسې برابرې کړه.

مدير و ويل:

سمه ده!

بيا د کار خاوند د محمد رضا د ورور نه و پوښتل:

نور څه خدمت کولای شم؟

هغه و ويل:

زه د دې کار په اړه ۲۰ (شل) ورځو رخصت ته اړتيا لرم.

هغه و ويل:

کومه ستونزه نه شته.

خو!

په دې ۲۰ (شل) ورځو رخصتيو په موده کې نه شم کولای تا ته
تنخوا درکړم.

ياني دا رخصت بې له تنخوا کېدونکې دی.

هغه و ويل:

سمه ده!

خو چې د بېرته راتگ سره و کولای شم خپلې دندې ته دوام ورکړم.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوڊري

د کار خاوند په خندا شو او ويې ويل:

هيڅکله دا کار نه کوم.

زه تا ته د مخکي پيسې (پور) درکړم نو بيا تا څنگه له دندې گوښه کوم.

د محمد رضا ورور خوشحاله شو.

بيا د محاسبې مدير هغه ته غږ کړ.

راځه چې پيسې درکړم.

هغه له ځايه پاڅېد او د کار خاوند نه يې مننه وکړه، بيا يې ترې خدای پاماني واخيسته او د هغه دفتر نه و وت.

هغه محاسبې د مدير سره هغه دفتر ته د ننه او د پور فورمي ډکولو او لاسيک نه وروسته يې پيسې تر لاسه کړې.

پيسې يې په تخرگ جيب کې کېښودې او د محاسبې له دفتر نه و وت.

بيا هغه خپل کار ځای ته لاړ او د خپلو نږدې ملگرو نه يې خدای پاماني واخيسته او د کار ځای (پابريکې، فابريکې) نه و وت.

د ښاری موټر تم ځای ته لاړ او الله د څو دکيکو له پاره ودرېد.

په زړه کې ډېر خوشحاله و او سوچ يې کوه چې گوندي خپل ورو ومومي.

په سوچ، سوچ کې موټر راورسېد.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه په خپل جب لاس تېر کړ چې پیسې شته او که نه؟
هغه الله هم د کیسه برانو نه ډیر ډارېده او خو خُل یې ترې پیسې
وهلي وې.

هغه پوی شو چې پیسې یې په جب کې شته او بیا وروسته موټر ته
وخوت.

خُنډ وروسته د کور ته خبرمه، تم حای ورسېد او له موټر نه بنکته
(کوز) شو.

بیا یې پر جب لاس تېر کړ، جب یې دروند و.

کورته لاړ او ور یې وټکوه.

مور یې دروازي ته راغله او دروازه یې خلاصه کړه.

هغه خپلې مور ته سلام واچوه.

مور یې هم د خپل زوی سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا کور ته د ننه شو.

د چای د څښلو نه وروسته د خپلې مور او خویندو سره په کیسو اخته
شو.

هر یوې به هغه د موندلو مشورې ورکوي.

چا به و ویل:

لمړی دوستانو کورونو ته لاړ شه، کېدای شي چا لیدلی وي او هغوی
در سره مرسته وکړي.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

بلي به ويل:

دا ستونزمنه خبره ده.

هر څوک د خپل ځان په وير اخته دي.

څوک د سمو پسې نه گرځي، بيا پوډريانو پسې.

په خبرو اترو شپه پخه شوه او مور يې و ويل:

راځئ!

ويده شوو.

الک سبا ته سفر لري.

نور ټول شيان به خدای ته، وسپارو.

ټول ويده شوو.

سهار شو.

مور يې تر ټولو وختي د ذکر له پاره پاڅېده، چای يې دم او بيا يې خپل زوی راوینس کړ.

وروسته لورگاني يې هم پاڅېدې.

ټولو په گډه چای وڅښل.

دستر خوان ټول او الک له ځايه پاڅېد او د مور نه يې دعا واخيسته، بيا يې د خویندو سره خدای پاماني وکړه او د کوره بهر شو.

لمړی د موټرو تم ځای ته لاړ او الله د موټرو په انتظار شو.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

څو دکيکي وروسته يې تکسي و نيو او اډې ته لار، چپرې چې د افغانستان پولې (مزي، ليکي، بورډر) ته موټرو تگ راتگ کوه.

هغه دوي گري وروسته د افغانستان پولې ته ورسېد او له موټره کوز او په پښو له پولې (مزي، ليکي يا بورډر) نه واوښت.

بيا د هرات موټرو کي کپناست، لږ ځنډ وروسته هرات ښار ته ورسېد.

وروسته د کابل موټرو اډې (هډې، تم حای) ته لار او يې وغوښتل تر څو د کابل ښار تکت وکړي.

هغه د تکت خرڅولو غرفې ته نږدې او ويې ويل:

د تکت بيه تر کابل پورې څو افغانۍ ده؟

کس ورته و ويل:

ته په همدې بڼه (قيافه) غواړي کابل ته لار شي؟

هغه و ويل:

هو!

بيا يې و پوښتل:

کومه ستونزه شته؟

تکت خرڅونکي و ويل:

دلته کومه ستونزه نه شته، مگر ستونز په لاره کي وي.

تا ته به ډېره گرانه وي چې په دې بڼه کابل ته لار شي.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه و ويل:

زه د خپل ورور موندلو له پاره د ايرانه راغلی يم.

اوس غواړم چې کابل ته لاړ، هغه پيدا او له خانه سره يې يوسم.

کس و ويل:

ستا ورور خپه شوی او له ايرانه بېرته کابل ته تللی دی؟

هغه و ويل:

نه!

زما ورو به د نا اهلو کسانو سره گرځېد، هغه لمړی په سگرتو، بيا په چرسو او وروسته په پوډرو اخته شو.

اوس کوبنبن کوم چې هغه پيدا او درملنه يې وکړم.

کس ورته و ويل:

زما په اند، بنه به وي چې په الوتکه کې لاړ شي.

هغه و ويل:

پوهېرم.

خو!

که چېرې ما د الوتکې وس درلود، کولای مې شو د ايران څخه تکت واخلم او يې له کومې ستونزې کابل ته لاړ شم.

بيا کس و ويل:

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

ته دلته كېنه!

كوم بلدي چلونكى راشي او زه به د تا په هكله هغه ته سپارښتنه وكړم.

هغه د غرفي خوا ته كېناست.

خو دكيكي وروسته د تكت پلورونكي (خرخونكي) يوه دوست راغى او هغه ته يې د محمد رضا د ورو په هكله معلومات وركړل.

هغه و ويل:

كوم ستونزه نه شته.

زه يوه كلينډر لرم، هغه وطنى جامي او رېره هم لري.

دا دې په پير پلورنځى (كهنه فروشى) زړې جامي ونيسي او واغوندي كه چا پوښتنه كوه، زه به ورته و وايم چې زما كلينډر دى.

او د بل كلينډر سره به يوځاى د موټر شاو خوا گرځي.

په دې خبرو سره د محمد رضا ورور ډېر خوشحاله شو او ويې ويل:

موټر كله حركت كوي؟

هغه و ويل:

سهار وختي.

بيا تكت پلورنكي ورته و ويل:

تكت واخله او د بس انتظار كوه.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه تکت و اخیست او ویی ویل:

اوس به څه کوم؟

تکت پلورنکي هغه ته و ویل:

اوس پوره وخت لری.

ښار کې زړې جامې واخله او بېرته راشه.

دلته رستورانټ هم شته، شپه به دلته وکړي او سهار وختي به د نورو مسافرو سره یوه ځای حرکت وکړي.

هغه خوشحاله او بېرته د ښار پلازمېنې (مرکز) ته لاړ او الله یې کارول شوي جامې واخیستي.

بیا بېرته د موټرو اډې (هډي) راغی، په حمام کې یې خپلې جامې بدلې کړې.

خپل پطلون، کمیس او کرتی یې په خپلې کڅوړي کې کېښودې.

شپه یې الله تېره، سهار وختي د چای د څښلو نه وروسته د نورو مسافرو سره په بس کې کېناست او بس د کابل پر لوري حرکت وکړ.

چلونکي پر مسافرو غبر کړ.

یوه دعا د خیر!

ټولو و ویل:

خدایه!

مونږ ټول په خیر سره کابل ښار ته ورسوه.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

بيا ټولو، آمين و ويل.

بس ورو، ورو د هرات د ښار نه لري کېده تر څو د ښاره و وت.

د بس چټکتيا (سرعت) به ورو په ورو ډېرېده او خلکو به د شاو خوا ننداره کوه.

لارې سمې نه وې، کوم ځای پوخ او ځينو ځايونو کې پلونه او پلچکونه لړنگ شوي او سرکونه کنډ او کپر وو.

چلونکي هم ناچاره و چې د موټر سرعت لږ او ورو، ورو لار شي، تر څو موټر چپه نه شي.

په داسې سيمو کې به مسافر يا بزگران هم تېرېدل او محمد رضا ورور به کسان ليدل.

هغه به بېرېده چې مجاهدين ونه اوسي.

موټر کندهار ښار ته ورسېد.

وخت نا وخته و.

چلونکي و ويل:

شپه دلته کوو او که مزل وهو؟

خلکو و ويل:

د شپې مزل د ستونزو سره وي.

سرکونه هم خورا وړان شوي دي.

ښه به وي چې شپه وکړو او سهار وختي بيا مزل پيل کړو.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

چلونکي و ويل:

بنه به وي چي د بنار د گني گوني نه و وځو او د بنار نه په وتلي سيمي کي چه هوټل دی شپه تېره کړو.

زه د يوه هوټل خاوند سره بلد يم.

هغه په بيو کي هم مراعات کوي، او له بلې خوا الله جومات، حمام او اودس خونې هم لري.

ټولو ومنه.

چلونکی هم د بنار نه بهر او څو دکيکي وروسته هوټل ته ورسېد.

موټر يې د هوټل خوا ته ودراره او مسافرو ته يې و ويل:

اوس کولای شئ، تر سهار دلته پاتي شئ.

سهار وختی به اودسونه وکړو.

لمونځ به هم په لارې کي وکړو.

مونږ مخي ته نور هم مزل لرو.

ټولو ومنه او اخوا دپخوا خواره واره شوو.

شپه تېره او سها د لمانځه نه مخکي کيلينډر پر ټولو غږ کړ.

اله (هله) له خوبه پاڅېږئ.

اودسونه وکړئ، بيا به لمونځ په لارې کي وکړو.

خلکو اودسونه وکړل او بيا بس ته وختل.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

بس حرکت وکړ.

په مناسب وخت يې د سهار لمنځونه وکړل او بيا يې حرکت وکړ.

لمړی غزني ولايت کې يې د گرمې ډوډۍ و خوره او بيا مخ پر وردکو ولايت يې حرکت وکړ.

ماسپينين ناوخته او مازيگر نږدې و.

بس د سالارو سيمي ته ورسېد.

په دې وخت کې مجاهدو پر يوې جمهوريتي پوستې ډزې کوي.

خلک ټول په بېره (وارخطا) شول.

بله لاره نه وه.

چلونکي بس ودراره او خلکو ته يې وويل:

مه بېرېږئ!

داسې پېښې کله نا کله په لاره کې منځ ته راځي.

زه به موټر د سړک غاړې ته ودروم تر څو حالات معلوم شي.

خلکو ومنه.

چلونکي بس د سړک غاړې ته ودراره او خلکو ته يې وويل:

تاسو د موټر نه مه ښکته کېږئ چې په ډزو کې ژوبل نه شئ.

خلکو و منه او غلي، غلي په خپلو ځايونو کې پاتې شوو.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

په دې وخت کې د محمد رضا ورور ډېر په بېره کې شو او د چلونکي
خوا ته لار او هغه ته يې وويل:

ما ته خو به کومه ستونزه نه وي؟

هغه وويل:

ته هم ارامه کېنه او د چا سره خبرې مه کوه.

هغه بېرته خپل ځای ته لار او پر خپلې څوکۍ کېناست.

څه کسان راغلل او د موټرو پر لټون يې پيل کړ.

د محمد رضا ورور ډېر وارخطا شو.

چلونکي پر هغه غږ کړ؛

اله ژر شه د موټر د ټايرونو اوا (هوا) وگوره!

هغه هم له موټره کوز شو او د بس د ټايرونو په ډبولو يې پيل کړ.

يوه کس (مجاهد) هم بس ته راوخوت او هر کس نه به يې پوښتنې
کوي او ويل:

څه کاره يې؟

چېرته ځي؟

د محمد رضا ورو بس د ټايرونو ډبولو نه خلاص او غوښتل يې
چي بس ته وځپري.

چلونکي پرې غږ کړ:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

کيلينډره!

دا ساپي واخله او د بس مخي شيشه پاکه کړه!

بيا وروسته د بس دواړو خواوې شيشي هم پاکي کړه.

په پای کې مجاهد چلونکي ته و ويل:

بنه تکره كيلينډر خو لري؟

هغه و ويل:

هو!

بله لاره نه شته؛

د څو ورځو مزلونه دي.

بايد كيلينډر تکره او ځوان وي.

کس څه و نه ويل او له بس نه بنکته شو.

يوه گړۍ وروسته جگړه ودرېده او لاره هم خوشي شوه.

موټرو پر حرکت پيل او يوه به د بل نه مخکي کېدل.

ماينام نا وخته بس کوټي سنگي ته ورسېد او خلک د موټر نه بنکته شول.

د محمد رضا ورور د چلونکي نه ډېره مننه وکړه او له بس نه بنکته شو.

د يوه او بل نه به يې پوښتنې کوي او ويل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

دلته هوټل شته چې د پوډريانو سيمي ته نږدې وي؟

چا به خنډل او چا به ورته حېران کتل او ويل:

پوډر دې په کار دي؟

که پوډرو پسې گرځي دلته ډير کسان شته چې پوډر خرڅوي.

هغه به و ويل:

نه!

زما ورور پوډري شوی دی.

له ايرانه کابل ته راغلی يم او اوس غواړم هغه پيدا، له ځان سره يې بېرته يوسم او د هغه درملنه وکړم.

په دې وخت کې يوه سپين ږيری سړی و نږدې شو او له هغه يې، و پوښتل:

څو کاله به کېږي چې هغه پوډرو باندې اخته شوی دی؟

هغه و ويل:

تر لسو کلنو ډېر کېږي.

کس و ويل:

ډېر وخت کېږي.

ته پخوا چېرې او ولې ورپسې نه گرځېدې؟

هغه و ويل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

په لمړي سر کې مونږ پر هغه نه پوهېدو چې هغه پوډري شوي دی.

کله چې پوی شو، د هغه په درملنه مو پیل کړ.

مگر هغه د خپلو څو انډيوالا نو سره ورک شو.

مونږ به سوچ کوه چې هغه مړ شوی دی.

بيا سپين ږيري و ويل:

اوس څنگه پوی شوي چې هغه ژوندی او په کابل کې دی؟

هغه و ويل:

مونږ ته زمونږ يوه خپل، کيسه وکړه او ويې ويل:

هغه ژوندی او په کابل ښار کې د پوډريانو سره گرځي.

بيا ما له خپلي مور او خويندو سره مشوره وکړه چې کابل ته راشم

او هغه پيدا، بيا يې له ځانه سره ايران ته يوسم او البته يې درملنه

وکړم.

سپين ږيري و ويل:

تا او د تا کورني ته دې خدای اجر درکړي.

بيا هغه پوښتنه وکړه:

د کابل په کوم ځای کې پوډريان، ورځي او شپي سبا کوي؟

سپين ږيري و ويل:

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

پوډريان ورځ تر بلې ډېر پري او هرې خوا د پلونو لاندې اوسېږي او د رسنيو په وينا تر يوه نيم ميليونو کسانو هم ډېر دي.

د محمد رضا ورو حيران او په سوچ کې شو.

سپين ږيري و ويل:

څنگه په سوچ کې شوي؟

هغه و ويل:

چې داسې وي ، هغه به څنگه پيدا کړم؟

سپين ږيري و ويل:

اوس خو نا وخته ده، بڼه به وي چې شپه په هوتل کې وکړي او سهار د پلونو لاندې، پارکونو کې او يا هم د سرکونو خواوو ته وگرځي.

که اوس وگرځي، کېدای شي کوم سپی دې وډاري، ځکه د پوډريانو سره سپي بلد شوي دي.

هغه د سپين ږيري خبره ومنه.

هغه شپه د کوټې سنگې په يوه ميلمستون کې تېره او د سهار چای يې هم الله وڅښه.

د ميلمستون نه د باند او د يوه کس نه يې پوښتنه وکړه:

دلته نږدې پوډريان چېرته ژوند کوي؟

کس و ويل:

دغه مخامخ پول ويني؟

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

هغه و ويل:

هو!

لاړ شه تر پله لاندي ډېر پوډريان دي، شاو خوا تر ۵۰۰ (پنځه سوه) هم ډېر دي.

پوډر هم الته خرڅېږي.

هغه و ويل:

پوډر په بلا وهم.

ورور مي پوډري شوی او هغه لتوم.

کس و ويل:

د هماغه پله نه يې پيل کړه.

هغه د کس نه مننه وکړه او هغې خوا ته روان شو.

د پله په شاوخوا او لاندي په لسگونه پوډريان ليدل کېدل چې په کې بنځي هم بنکارېدې.

هغه نږدې ورغی.

څوک بیده او پر سر يې په هماغه گرمۍ کې زور څادر، کورتی (کوټ) اچولی و.

د چا تر څنگ سپيان هم بیده وو.

ځيني بيا نور هم سره غوند شوي او د پوډرو په څکولو اخته وو.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

هرې خوا نه بد بويونه راتلل.

هغه د جيب نه دسمال را و ويست او پوزې ته يې و نيو.

بيا د خپل د ورور په لتون کې شو.

د ټولو پوډريانو په ځانونو کې خيړنې، شلیدلې جامې وې.

ټول سپېره او مخونه يې هم تور شوي وو.

پېژندنه يې هم آسانه کار نه و.

هغه به کله يوه او کله به يې بل ته په ځير سره کاته او خدای، خدای

به يې ويل چې خپل ورور ومومي.

کوم وخت به يې چې پر چا شک (گمان) راغی چې د هغه ورور ته

ورته دی، له هغه نه به يې پوښتنه وکړه:

ته خو به رضا نه يې؟

هغه به ويل:

کوم رضا؟

دلته ټول رضا دي.

چا به ورته ويل:

لږ پوډر راته واخله، زه به درته رضا وښيم.

هغه هم څو پلا (ځله) دا کار وکړ.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

کوم وخت به يې چې رضا نومی پیدا کړ، بیا به يې د هغه نه پوښتنې کوي.

وروسته به څرگنده شو چې د هغه ورور نه دی.

هغه څو ورځې د پلې سوخته شاوخوا وگرځېد او خپل ورور يې و نه موند.

بیا يې پارکونو ته مخه وکړه.

کله به شهنو پارک او کله به د بنار نورو سیمو پارکونو ته، ته.

پوه ځای پوډریان نه وو.

ټول بنار پرې ډک وو.

لس ورځې هغه د خپل ورور پسې وگرځېد او کومه نښه يې پیدا نه کړه.

د ورځې به گرځېده او د شپې له خوا به، بېرته هغه رستورانټ ته، کوم چې لمړی شپه يې په کې کړې وه.

کله ناکله به د رستورانټ شاگرد ترې پوښتنه کوه:

ورور دي پیدا کړ؟

هغه به ویل:

نه!

تر اوسه مي نه دی پیدا کړی.

شاگرد به سر خوزاوه او ویل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

خدای دې خپل رحم وکړي.

پیدا کونه یې آسانه کار نه دی.

ملک، ملک، پوډریانو په سر نیولی وه.

پوره پنځلس ورځې تېرې شوې.

هغه نا امېده شو.

مور سره یې اړیکه ونیوه او هغې ته یې وویل:

د ورور پیدا کونه آسانه کار نه دی، هرې خوا پوډریان ډله، ډله ناست او یا بیده دي.

د هغوی نه مردار بوږونه ځي.

زه هم ناروغه شوی يم او داروگان مي اخیستي دي.

ټوله ورځ د هغه پسي گرځم.

ډېر ستومانه شوی يم.

د بلې خوا رخصتي مې هم مخ په خلاصېدو ده، که ناوخته راشم، کېدای شي د کار خاوند ما ته ځواب راکړي.

بیا بل کار موندنه هم آسانه نه ده.

مور یې په ژړا شوه او ویې ویل:

څو ورځې نورې هم وخت لري.

ته کوښښ وکړه، گوندې پیدا یې کړي.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

بيا يې زيا ته كړه.

هغه ډېر بڼه لیکونکی (خطاط) او هم د برېښنا انجینر و.

په دې نښو سره يې د خلکو نه پوښتنه وکړه.

خدای مهربانه دی چې، هغه پیدا کړي.

هغه و ویل:

سمه ده موري!

ته مه ژاره!

زه به کوبښښ وکړم تر څو هغه پیدا کړم.

د مور نه يې خدای پاماني واخيسته او تېلفون يې بند کړ.

سهار وختي بيا د رستورانټ نه و وت.

دا ځل به يې د پوډريانو او نور کسانو نه د هغه پوښتنې کوي او ویل يې:

هغه د برېښنا انجینر او بڼه لیکونکی (خطاط) دی.

چا به خندل او ویل:

دا څرنگه انجینر او لیکونکی دی، چې پوډري شوی دی؟

هغه به ویل:

شوی ده.

هغه وران ملگري درلودل او هغه يې په نشو عادت کړ.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

يوه کس و ويل:

ما يوه ورځ، يوه پوډري د خيرخاني مېني په سيمي کې چې د مريم لېسې ته مخامخ تر سرک غاړې ناست وو وليد، هغه څه يې پر کاغذ کې ليکل.

د رضا ورور ترې پوښتنه وکړه:

هغه ځوان وو او سپين ږيري؟

هغه و ويل:

سر يې ټيټ اچولی و.

زه ورته نږدې نه شوم.

د لري نه د پوډرو بوی ترې راته.

د رضا ورور خوشحاله شو او هغې يادې شوي سيمي ته لاړ.

ډېر وگرځېد، خو څوک يې پيدا نه کړ.

هغه تږی شو، يوه هټيوال ته نږدې او يوه بوټل اوبه يې ترې واخيستي.

بيا يې ترې پوښتنه وکړه.

په دې شاو خوا کې کوم پوډري سره مخ شوی يې چې ليکنه کوي.

هغه و ويل:

يوه ورځ ما دلته يوه کس وليد چې خلک ترې تاو وو.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

ما د هغوی نه پوښتنه وکړه:

خیرت خوبه وي؟

خلکو و ویل:

هو!

دا پوډري څه ښکلي لیکني کوي.

حیف یې چې پوډري شوی دی.

بیا یې ترې پوښتنه وکړه:

هغه هره ورځ دلته راځي؟

هتیوال و ویل:

نه!

کوم ماښام.

هغه دوی ماښام د سرکونو شاوخوا یې گزمې وکړې.

په درېیم ماښام یې د سرک غاړې ته د خلکو گڼه گڼه ولیده، هغه هم ور روان شو.

خلک راتاو ول او د ننه څوک نه ښکارېدل.

له یوه یې پوښتنه وکړه:

څه خبره ده چې خلک راتول شوي دي؟

کوم غل خو به یې نه وي نیولی؟

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

کس و ویل :

نه!

یوه پوډری دی.

ډېرې ښې لیکنې کوي.

هغه خوشحاله شو او له خلکو یې و غوښتل چې هغه ته لاره ورکړي

تر څو یې له نږدې وگوري.

په ډېرو خوارو یو یې ځان هغه ته ورساو.

هغه لږ سپین ږیری ښکارېده.

له ځان سره یې سوچ وکړ.

کېدای شي زما ورور وي.

بې کوري، بې روزگاري، پوډر څکونه دې حالت ته راوستی وي.

څوک ورته نه نږدې کېدل، هر چاه به د هغه نه تصویرونه اخیستل

او په خپلو مخو به تلل.

د رضا ورو هغه ته نږدې شو او پوښتنه یې وکړه:

ته رضا یې؟

هغه و ویل:

کوم رضا؟

د رضا ورور ویل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

کوم چې د برېښنا انجینر دی.

هغه و ویل:

زه رضا یم ، خو د برېښنا انجینر نه یم.

تا غوښتل چې له ما سره مرسته وکړي؟

هغه و ویل:

هو!

بیا پوډري و ویل:

زه د چا مرستې ته اړتیا نه لرم او نه غواړم چې څوک زما درملنه وکړي.

د رضا ورور و ویل:

سمه ده!

بیا د هغه ځای نه په ډیره خواشینی سره روان او بېرته رستورانټ ته ستون شو.

مور ته یې زنگ و واوه.

مور یې تېلفون پورته او هغه ته یې و ویل:

فکر کوم چې ما ته ښه زېږی لري؟

هغه و ویل:

نه!

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

بيا يې د ورځې تېره شوې كيسه خپلې مور ته بيان كړه.

مور يې هم خپه شوه.

بيا يې و ويل :

ته يوه بله ورځ هم وخت لري.

كوبنبن وكره په دې نښه كوم بل ځای ته لار او داسې پوډري پيدا كړي، كېدای شي دوېم كس ستا ورور وي.

هغه ومنه.

بله ورځ هم په كابل كې پاتې شو.

دا ځل چا ورته د بل پوډري پته وركړه چې كله ناكله د شاه دوشمشېرې جومات ته څېرمه او د سيند تر غاړې سر ك خوا ته ليدل كېږي او خورا بڼكلې ليكنې كوي.

هغه د كرسي آيت، چار قل او داسې نورې قرآنكريم آيتونه د زير، زبر، پېښ او غړوندي سره په سمه توگه ليكي.

هغه ډېر خوشحاله شو.

ماسپينين هغه د شاه دوشمشېره جومات خوا ته لار.

اخوا ديخوا وگرځېد او څوك يې د سر ك تر غاړې و نه موندل.

مازيگر ناوخته شو.

زړه يې په تنگ شو او د يوه لاس گاډي كس نه يې پوښتنه وكړه او ويې ويل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

دلته څو ورځې کپري چې کارکوي؟

هغه و ويل:

زه دلته تر پنځه کالو ډېر، کار او پر گاډې دويم لاس (ليلامي) کالي
خرڅوم.

د رضا ورور بيا پوښتنه وکړه:

دلته د کوم پوډري سره مخ شوی يې چې ليکنې کوي.

هغه و ويل:

هو!

په مياشت کې کوم ځل د مازيگر او ماښام لمونځ تر مينځ
راڅرگندېږي، هغه ليکنې کوي او بيا يې پر خلکو پلوري.

هغه خوشحاله شو او ويې ويل:

څومره وخت مخ کې تا دلته ليدلی و.

هغه و ويل:

مياشت مخکې.

بيا يې وپوښتل:

هره ورځ دلته راځي؟

هغه و ويل:

نه!

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

کوم وخت.

لاس گاډی والا وپوښتل:

ته عکاس یې او لیکونکی؟

هغه و ویل:

زما ورور همه د ده په شان صفات لري.

څو کاله د مخه یې پوډرو ته مخ وکړه او له ایران څخه افغانستان ته راغی، زه اوس غواړم هغه پیدا او د هغه درملنه وکړم.

کس و ویل:

دا خو ډېر ښه کار دی.

تېلفون شمېره دې ماته راکړه، کله چې مې په دې سیمې کې ولید، تا ته به زنگ و وهم.

ته به راشي او هغه به له ځانه سره بوځي.

د رضا ورور و ویل:

ډېره مننه کوم.

زه دلته نه اوسېرم.

کس و ویل:

حتماً امریکا او یا په اروپا کې اوسېري.

هغه و ویل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

نه!

زه په ايران کې مهاجر يم.

بيا يې د خپله ايران شمېره ورکړه او هغه ته يې وويل:

زه سبا ايران ته ځم او کابل کې به دا موضوع د خپلو نږدې دوستانو سره شريکه کړم.

کله چې تا ما ته زنگ و واهه زه د ستا شمېره به هغوی ته ورکړم او هغوی به په دې هکله زما سره مرسته وکړي.

بيا يې د لاس گاډي کس نه وپوښتل:

کولای شم ستا شمېره وليکم.

کس و ويل:

زه خو اوس تيلفون نه لرم.

کوم وخت چې مي تيلفون واخيست بيا به يې تا ته پيغام (مسج) کړم.

هغه منه وکړه او تر ماسخوتن الله د سرکونه په غاړو وگرځېد.

ډير ستړی شو او وروسته د پول د سر نه د کوتې سنگي موټر کې کېناست او نا هيلی د سيمي نه و وت.

هغه لمړی د هرات ټکټ واخيست او بيا رستورانټ ته لاړ.

الله يې چاي و څښل بيا يې د شپې ډوډی وخوره او بیده شو.

سهار وختي له خوبه پاڅېد او د بس تم ځای ته لاړ.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

په موټر کې و خوت او لږ ځنډ وروسته بس د هرات پر لوري حرکت وکړ.

هغه ناهیلی لمړی هرات او بیا وروسته ایران ته لاړ.

کورته ورسېد او ټولې تېرې شوې کیسې یې خپلې مور او خویندو ته وکړې.

هغوی هم خپه شو.

شپه یې په کور کې وکړه او سهار وختې خپلې دندې ته روان شو.

الله به ترې ټولو ملگرو پوښتني کوي او ویل:

محمد رضا دي پیدا کړ؟

هغه به ویل:

نږدې کړی مې و.

مگر دا ځل زما سره بخت (چانس) ملتیا و نه کړه.

خلکو به ویل:

خدای مهربانه دی.

بل ځل به یې پیدا کړې.

هغه به ویل:

توکل په خدای.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

کال وروسته د رضا ورور بیا هوډ (تصمیم) ونيو چې افغانستان ته لاړ شي.

هغه کوبښن کوه چې هوا لږه سره او د دوبي گرمۍ تېرې شي. تودوخه مخ په ټیټېدو شوه.

په هېواد کې ستر بدلون راغی.

هیچا به دا سوچ نه کاوه چې دومره ژر او شل کلن جمهوریت چې د امریکا او ناټو ملاتړ یې کېږي په یوې اونۍ کې را نسکور او د امریکا په شتون کې له مینځه لاړ شي.

طالبانو د دوېم ځل له پاره سیاسي قدرت لاس ته راوړ.

د جمهوریت پر ځای یې امارت اعلان او درې رنگه ملي بیرغ یې کوز او د هغه پر ځای خپل پخوانی سپین بیرغ ودراره او هرچېرې په جگو او د بیرغ په پخوانیو ځایونو کې ورپاوه.

امارت هم د روږدو کسانو په ټولو پیل کړل، روږدي کسان به یې د سرکونو نه ټولول او روغتونونو ته به یې استول.

الته به یې د هغوی درملنه کوه.

امارت نوي او لوی روغتونونه پرانیستل او هره ورځ به یې پوډریان نیول او روغتونونو ته به یې استول.

همدا راز یې د نشه یې توکو کښت، تولید، پلور او قاچاق بند اعلان کړل.

د نشه یې توکو سوداگر به یې نیول او په بند کې به یې اچول.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

ورخ تر بلې په بنار، سرکونو او واټونو کې روږدي کسان لږېدل، هغوی به د امنیتي کسانو له خوا نیول کېدل او روغتونونو ته لېږدول کېدل.

محمد رضا به هم د ځینو روږدو هوښیارو کسانو په څېر لږ او پټ گرځېده.

ماښام ناوخته به څرگندېده او خپله سودا به یې کوه او بېرته به پټو ځایونو کې پټېده.

یوه ورخ چې ډېر وری شوی و، سرک ته و وت او د سرک تر غاړې کېناست.

خپله کڅوړه یې خوا ته کېښوده او کاغذونه او کلمونه یې له کڅوړې و ویستل (و باسل) او پر لیکنې یې پیل کړل.

خلک د هغه شاوخوا راټول شوو.

چا به یې انځور اخیسته او چا به هم هغه ته دلیکنې فرماېښت ورکاوه، کسان ورو ورو مخ په ډېرېدو شوو.

په دې حال کې څه امنیتي کسان هم ورسېدل او غوښتل یې چې پوی شي دلته د څه له پاره گڼه گڼه ده.

هغوی ولیدل چې یوه پوډری ناست او لیکنې کوي.

یوه امنیتي کس بل ته و ویل:

راځه چې دا هم روغتون ته ولېږدو چې درملنه یې وشي.

شاوخوا کسانو هم د هغوی نه مننه وکړه او هغوی ته یې و ویل:

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

دا په پوډريانو کې ډېر هوښيار او وگورئ چې څومره ښه ليک لري.
خو افسوس چې چا يې تر اوسه درملنه نه ده کړې، که نه، اوس به
ښه او د هېواد خدمت به يې کوه.

بيا امنيتی کس و ويل:

راځه زمونږ سره لاړ تر څو تا روغتون ته ورسوو.

هغه و ويل:

څو دکيکي مهلت راکړه چې دا ليک پای ته ورسوم بيا به، تاسو سره
لاړ شم.

امنيتي کسانو څو دکيکي صبر وکړ تر څو د هغه ليکنه خلاصه او
بيا يې پر هغه غږ کړ چې سامانونه دې خپلې کڅورې کې کېږده او
له مونږ سره موټر ته و خپره.

خلکو ټولو هغه او امنيتی کسانو ته دعا وکړه او ويې ويل:

خدای دی دا پوډری روغ او د هېواد خدمت ته چمتو کړي.

پوډري هم خپل سامانونه په کڅورې کې کېښودل، کڅوره يې په لاس
کې واخيسته او د امنيتي کسانو سره موټر ته وخوت.

امنيتی کسانو هغه د ۱۰۰۰ بستريز روږدو کسانو، روغتون ته
ولېږد او نوکريوال ډاکتر ته يې سپارښتنه وکړه تر څو د هغه ښه
درملنه وکړي، او هم يې د هغه د استعداد او ليکونو ډېرتوصيف
وکړ.

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

نوکر یوال ډاکټر هغوی ته ډاډ ورکړ چې تر وسه پورې به د هغه درملنه او خدمت وکړي.

امنیتي کسانو زیاته کړه.

د دې له پاره چې دا ځوان خپل او خپلوان نه لري، مونږ به کله نا کله د هغه پوښتنې ته راځو.

نوکر یوال ډاکټر و ویل:

سمه ده!

هر وخت چې تاسو و غواړئ، کولای شئ دلته راشئ او د هغه پوښتنه وکړئ.

کسانو د نوکر یوال ډاکټر او پوډري نه خدای پامانی واخیسته او روان شوو.

لس ورځې وروسته د یوه امنیتي کس په یاد راغی چه هغه له نوکر یوال ډاکټر او پوډري سره وعده کړې وه، چې د هغه پوښتنې ته به راځي.

هغه په خپل بل ملگری غږ کړل او وېي ویل:

مونږ خو د نوکر یوال ډاکټر او پوډري سره وعده کړې وه چې د هغه د لیدني له پاره راځو، څه وخت کولای شو د هغه پوښتنې ته لار شو.

ملگری یې و ویل:

سبا سهار وختي به لار او وگورو چې درملنه یې شوي ده او که نه؟

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

سهار وختی دواړه الله لارل.

هغه يې په نوم نه پېژانده.

بيا يې د نوکريوالی لس ورځي مخکي ليست وکوت.

مگر په هغې ورځې تر شلو ډېر روږدي کسان روغتون ته راوړل شوی وو.

بيا يې زياته کړه.

مونږ د يوه پوډري چي بڼه ليکونکی دی، پوښتني ته راغلي يوو.

نوکرېوال يوه نرس ته غږ کړ.

نرس راغی او ويې ويل:

څه خدمت ډاکتر صيب؟

هغه و ويل:

دوی تر ۱۰۳ بيمی خونې پورې ورسوه؛

هغه و ويل:

سمه ده!

راځئ!

هغوی د نرس سره تر خونې لارل او هغوی ته يې د ننوتو اجازه ورکړه.

هغوی خونې ته د ننه شو.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

په خونې کې تر لسو ډېر پوډريان وو.

پوډريان ټول منظم او پاک شوي وو.

پېژندنه يې آسانه کار نه و.

بيا يوه امنيتی کس و ويل:

هغه ليکونکی (خطاط) څوک دی.

ليکونکی په خدا له ځايه پورته شو او ويې ويل:

زه يم.

بيا يې د دواړو امنيتی کسانو سره روغېر وکړل او د هغو د ليدو نه خوشحاله شو.

هغوی هم د ميوي کڅوړه د هغه تر خوا کېښوده او د هغه نه يې پوښتنې وکړې.

هغه په خدا و ويل:

اوس د خدای فضل دی ښه شوی يم.

هغوی و پوښتل:

دارو خورې؟

هغه و ويل.

هو!

دلته ډوډی او داروگان هم شته.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

کله نا کله نورو ته لیکنې کوم او هغوی هم م اته څه پیسې راکوي.
بیا هغوی ورته دعاوي وکړی ، له ځایه پاڅېدل او هغه ته یې و ویل:
تر څو چي نه یې بڼه شوی، د دې ځای نه، مه ځه او کوم وخت چي
جوړ شوي خپل کورته لار او نوی ژوند دې پیل کړه.
هغه ومنه.

امنیتي کسان له روغتون نه دباندې او خپلو دندو پسي لارل.

میاشت تېره او هغه روغ رمت شو.

بیا د ډاکترانو غونډې (جلسې) نه وروسته له هغه وغوښتل چي کله
نا کله دوا د اخیستلو له پاره، دلته راشي.

اوس کولای شي خپلي کورنۍ ته ستون شي.

هغه هم خپل شیان راټول، د ډاکترانو او د خونې کسانو نه یې خدای
پاماني واخیسته او د روغتون نه بهر شو.

هغه پنځلس کلنه ناروغي (روردي) پرېښوده او دوي کاله کپري
پوډرو ته یې بیا مخه نه ده کړي.

هغه په هوډ کي ډېر ټینګ (کلک) دی، اوس هم لیکنې کوي، هغه
خپلي لیکنې پلوري او په پیسو یې ځان ته خواړه، درمل، د لیکنې
اسباب اخلي او خپل ژوند تېروي.

اوس هغه ۴۲ (دوڅلوپښت) کلن او یواځي (مجرده) دی، د اوسېدو
له پاره ځای نه لري او هم نه غواړي په یوه ځای کي پاتي شي.

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

کوبنبن کوي چي يواځي اوسي او د خپلي درملني نه خوشحاله او
پاک صفا گرځي.

پای

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماري افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحي در معماري (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتيد انستيتوت های تخنيکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنيک (گامی به سوی دنياي انجینري) جلد اول
۵. رسم تخنيک (گامی به سوی دنياي انجینري) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحي در معماري (بخش اداري)
۷. معماري اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماري شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژي
۱۰. زونبندي اقليم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاريه / دنياي انجینري
۱۲. آموخته های ناب از طراحي تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقيقي با مقیاس معماري
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماري و مهندسي
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنيا نگذاري اولين مساجد توسط افغانها در آسترليا
۱۸. آموخته های ناب از طراحي تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چې قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدیرنه جو ما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچپن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. د اسلامي معمارۍ پیل
۴۴. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۵. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه ینه) په کچه گری کی (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولگي کی (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کی ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کی تر ټولو نوې او گړندۍ
کړنلاره د معمارانو او انجینېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملگري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتي **ناوي** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
۶۵. سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

.....

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۲. لیونی لېوه
۳. د خاورو لاندې ښار
۴. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
۵. سپین کارغه
۶. سور تنور
۷. خړه بیزو
۸. بندي مرغه
۹. توده پرستن
۱۰. بي وخته باران
۱۱. د ژوند پای

سر غندوی (ناب، مشهور) پوډري

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Famous drug user

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: August - September /2025

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**